

בס"ד ה' תמוז ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 19:30
צאת השבת - 20:21
רבנו תם - 21:17
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עלון מס' 1307
@ **ביום שני בערב מתחילין "ברכת הלבנה"**.
@ **כל המעוניין להקדיש את העלון לרפואה והצלחה,**
פרנסה טובה, נחת ושלווה או להבדיל לעיני יקיריו.
פרטים במערכת העלון : 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת והצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין : "ויפתח הגלעד"
(שופטים יא)
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

סגולה להשתתף בשיעורו בלויין
של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

פרשת חוקת

מענייני הפרשה :

- ← **פרה אדומה** - הכהן מטהר את הטמאים.
- ← דינים שונים באשר לטומאת המת.
- ← מות מרים - חוסר מים לבני ישראל.
- ← ה' אומר למשה **לדבר** אל הסלע, ולהוציא מים.
משה "חוטא" ו**מכה** בסלע ולא מדבר אליו.
- ← תאור מיוחד לאופן פטירת אהרון הכהן.
- ← נְקֻשׁ הנחושת. (כל הנשוך ראה אותו וחי).

"זאת חוקת התורה"

הפסוק מצוי רק שתי פעמים בכל התורה כולה :

- א. בתחילת פרשתנו, שבה מדובר על טיהור טמאים.
- ב. בפרשת "מטות", שבה מדובר על הכשרת הכלים שנלקחו מהמדבריים. בעובדה זו - אמר רבי שמשון רפאל הירש זצ"ל רומז לנו התורה, ששני עניינים אלה - טהרת הגוף וקדושתו וכשרות המאכלים הם - **בבחינת הקדמה ותנאי הכרחי לקיום כל תרי"ג המצוות שבתורה ולהתעלות רוחנית.**

"זאת חקת התורה..." (יט,ב)

שלושת הפרשיות קרח, חקת, בלק אלו כנגד שלשת ה-"פיי" מעשרת הדברים שנבראו בערב שבת בין השמשות.

פי הארץ, פי הבאר, ופי האתון.

פי הארץ - פרשת בלועי קרח.

פי הבאר - זה פרשת חוקת.

פי האתון - זה פרשת בלק. מקובל מהקדמונים מתוך יספר אגון אם באה לאדם מחשבה רעה בתפילה שיאמר שלושת ה - 'פיי' וזה יועיל להוציא מחשבות רעות. ומכל מקום לא בתפילת העמידה אלא לפני... (בני יששכר)

"וישלחה ה' בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם"
מדוע שלח הקב"ה דוק את הנחשים?

במדבר רבה (יט, כב) : "מה ראה ליפרע מהם בנחשים?"

לפי שנחש פתח בלשון הרע תחילה ונתקלל ולא למדו ממנו. אמר הקב"ה : "יבוא נחש שהתחיל בלשון הרע תחילה ויפרע ממספר לשון הרע."

"פרה אדומה תמימה"

תיבות אלו מלמדות על עבודת ה' של היהודי. תיבת "פרה" רומזת לתפילות שנאמר **"ונשלמה פרים שפתינו"**. התיבה **"אדמה"** אותיות **"האדם"**, רומזת לעבודת המידות בבחינת ענוה, צניעות וביישנות. התיבה **"תמימה"** רומזת לברכות שצריך וחיוב בהם האדם. **"תמימה"** אותיות **תה-מים**. אם אמר "שהכל" על הכל, יצא. (שלמה אלביליה הי"ו)

"וזהו עליו מים חיים אל כלי"

רמז לקריאת התורה. "מים" = זה תורה.

"כלי" = ר"ת **כהן לוי ישראל**.

"ולקח אזוב וטבל במים איש טהור" (יט, יח)

וטבל במים, אין מים אלא תורה, התנאי לקניינה של תורה היא יולקח אזובי - מדת הענווה ואז הוא איש טהור. (אור פני משה)

"קח את המטה... ודברתם אל הסלע" (כי ח)

אמר לו הקב"ה : בניי מתים בצמא ואתם יושבים ומתאבלים על הַקְנָה (מרים). (ילקוט)

משה רבנו הלוא היה שרוי אז באבלות אחרי מרים אחותו ובימי אבלות **אסור ללמוד תורה**, לפיכך נמנע מלדבר אל הסלע. אמר לו הקב"ה : בניי מתים בצמא ואתה יושב ומתאבל! הלוא צורך הרבים הוא ויש בזה משום סכנת נפשות,

מותו לך איפוא ללמוד תורה אפילו בימי אבלות. (מלא העומר)

"ויקחו אכ"ר..."

הקב"ה אמר למשה **רק אליך** אני מגלה טעמה של פרה אדומה, ולא לאחר, רמז מהכתוב **"ולקחו לטמא מעפר שריפת חטאת"** ר"ת **למשה**. שלמה המלך חשב, שגם הוא נכלל בזה, כי גם שמו מרומז בר"ת זו **שלמה**, **"ולקחו לטמא מעפר שריפת חטאת"** אמרו לו שצריך להיות הר"ת בצורה ישרה, וזה מרומז בקהלת **"וישור דברי אמת"**

"ומדבר מיתה"

אומרים חז"ל, מי שמישים עצמו כמְדַבֵּר דהיינו **הפקר**, שהוא מוותר על הבלי העולם-הזה, ומוותר לכולם בלי קפידא, לו תהיה התורה למתנה.

וכן **וימדבר מתנה** **אם אחד נותן לך מתנה, עליך לדקוק אם זה כשר מדבר** - שאין בזה חשש גזילה.

"כל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא"

"וכל כלי פתוח" - אדם שיש לו פה פתוח לדבר סרה באחיו הישראלי, אשר אין צמיד פתיל עליו, ואין לו מנועל על לשונו, סימן זה **שטמא הוא**. כי כל הפוסל במומו פוסל. (קידושין ע.)

פינת הניבים והפתגמים

הבין דבר לאשורו = הבין דבר פהלכתו.

אשור = רגל, צעד. ב"משל"י הפננה "בין לאשורו" - בין למקום שרגלו הולכת.

דוגמה: לאחר שיחה עם היועץ המשפטי הבין השר את הדברים לאשורם.

מקור: פתי אָמְנוּ לְכָל-דָּבָר, וְעָרוּם [פִּקְחָה] בֵּין לְאֲשֹׁרָו [מִשְׁלֵי יד טו]. (ניבונכון)

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים **"לדעת"**, **"חידושי"**, **"דרשו"** : <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

”אל תקרי הליכות אלא הלכות” אתגרי החופש הגדול

הציאה לחופש הגדול מעוררת תחושות התרגשות ושמחה, ישנה ציפייה רבה למנוחה והתעסקות בתחביבי פנאי. יחד עם זאת, באופן טבעי עולות גם תחושות מורכבות לאור סיום המסגרת. לרוב, בני נוער זקוקים לסדר יום, גבולות, מעטפת חברתית זמינה וודאות. החופש הגדול טומן בחובו אי סדר ושיעור זה ייתן מקום לחששות אלו.

א. קביעת עיתים לתורה. להקפיד על 3 תפילות ביום. בית שבו אבא בכל מקרה לומד, טוב יעשה אם יזמין קצת את הילד ללמוד איתו יחד בקביעות.

ב. לא לפתוח את הדלת לאנשים זרים, בגילאים צעירים - לא להדליק את הגז לבד, לא לעלות על טרמפים, לא לעבור באדום, לא לנסוע עם האופניים על הכביש, לא לדבר עם מי שלא מכירים ולא להגיע למקומות מסוכנים או לא מותרים מבחינה רוחנית. ”ונשמרתם” זהו ציווי שנועד לשמור עליו בגוף, אבל גם בנפש.

ג. להגביל את שעות הגלישה של הילדים המחשב או בטלפון, וכמובן לדאוג לאינטרנט מסונן ברמה גבוהה.

ד. יש להתרחץ אך ורק בחוף רחצה מוכרז ובפיקוח מציל, ולהישמע להוראותיו.

ה. יש להשתמש בתכשירי הגנה המגנים מפני נזקי השמש ולחזור על השימוש בהם כל כמה שעות

ו. אין להיכנס למאגרי מים, לברכות דגים, לבריכות השקיה ולמקורות מים בלתי ידועים משום שבמקומות אלו קיימות סכנת טביעה וסכנת זיהום. כמו כן אין לשתות ממקורות מים בלתי ידועים מחשש להרעלה ולזיהום

ז. מומלץ שטיול עם המשפחה או בקבוצה מאורגנת יתקיים בהדרכת מדריך מבוגר הבקיא בעריכת טיולים ובמסלולים. ח. יש להצטייד בפריטים אלה: כובע (רצוי רחב שוליים), מים (2- ליטר לאדם למשך 5- שעות).

ט. אין ללכת ללא נעליים או בנעליים פתוחות, ואין להכניס ידיים מתחת אבנים מחשש נחשים ועקרבים.

י. חומרי נפץ ותחמושת הם חפצים מסוכנים מאוד, ועל כן אין לאסוף אותם ”למזכרת”, לשחק בהם או לפרקם.

יא. אין לגעת בעצמים בלתי מוכרים. על הנתקל בחפץ חשוד להזהיר עוברי אורח ולהזעיק אנשי ביטחון למקום.

יב. בעת השימוש בכלי בית חשמליים יש לנעול נעליים ולהקפיד כי הידיים יהיו יבשות כדי למנוע התחשמלות.

יג. בעת השימוש בגז יש להרחיק חומרים דליקים מהכיריים. יש להרחיק את הפנים ואת השיער מהלהבה.

יד. יש לשנן לתלמידים הצעירים את מען ההורים (שם היישוב, הרחוב ומספר הבית), את מספר הטלפון בבית וכן מספר טלפון של שכנים או של קרובי משפחה.

טו. אין להדליק גפרורים ולשחק באש ליד מכלי גז.

טז. אין להשתמש בדלק מכל סוג שהוא להדלקת המדורה.

יז. יש למצוא מקומות משחק המרוחקים מן הכביש, כגון חצר, גן ציבורי, מגרש משחקים או ספורט המוקף בגדר.

יח. אין לרוץ אל הכביש אחרי כדור או אחרי חבר.

יט. אין לנסוע בטרמפים.

כ. כאשר נכנסים למכונית או יוצאים ממנה יש לעשות זאת מהצד הפונה למדרכה בלבד.

כא. צריכים ההורים לדעת כי בחופש הגדול אי אפשר לשים את הילדים מול הטלוויזיה שעות על שעות כי יש שם הרבה טומאה, הרבה תאוה, הרבה קנאה, הרבה כבוד, וכולם מוציאים את האדם מהעולם...

”לכל זמן ועת לכל-חפץ, תחת השמים” (קוהלת ג, א)

מכל מלמד” השכלתו

”מים מן הסלע” - סוד הדיבור בבית

בפרשת חוקת אנו נפגשים באחד הסיפורים העמוקים והקואבים בתורה, ”פרשת מי מריבה”.

בני ישראל מתלוננים על חוסר מים, והקב”ה מצווה את משה רבנו לקחת את המטה ולדבר אל הסלע לעיני העם. בפועל משה מכה את הסלע פעמיים, והמים אכן יוצאים, אך בעקבות זאת נגזר עליו ועל אהרון שלא ייכנסו לארץ ישראל.

רבים מן המפרשים עסקו בשאלה:

מה כל כך מהותי בהבדל בין דיבור לבין הכאה?

עד כדי כך שהדבר נחשב לחטא חמור כל כך?

נראה שיש כאן יסוד עמוק, שאינו רק בהנהגת משה רבנו, אלא גם בהנהגת כל אדם בביתו ובחיי היום יום.

בכל בית יש רגעים שבהם מתעוררת תחושת חוסר הבנה. לפעמים אדם מרגיש שאינו מקבל מענה לצרכים שלו, או שהצד השני אינו מקשיב דיו.

ברגעים כאלה עולה באופן טבעי הרצון להגיב בכוח, בלחץ או בכעס. לעיתים נדמה שזו הדרך היחידה להשיג תוצאה מהירה.

אולם התורה מלמדת אותנו שיש דרך אחרת לגמרי, **והיא דרך הדיבור.**

הקב”ה מצווה את משה **לא להכות** אלא **לדבר** אל הסלע. ללמדנו שגם כאשר נראה קשה וסגור כמו סלע, הכוח האמיתי אינו **במכה אלא בדיבור**. הכאה אינה רק פעולה פיזית, אלא גם ביטוי של לחץ, ביקורת חריפה, הרמת קול, שתיקה מכאיבה או האשמות.

לעיתים הכאה אכן משיגה תוצאה רגעית, אך בטווח הארוך היא יוצרת ריחוק ופוגעת באמון.

לעומת זאת, **דיבור הוא פנייה שמכבדת את הזולת**. הוא אינו בא להכריח אלא לחבר. כאשר אדם לומד לבטא את עצמו בצורה רגועה וברורה, הוא אינו תוקף את השני אלא משתף אותו במה שעובר עליו. במקום לומר ”אתה לא בסדר”, הוא אומר **”לי קשה”**, **”אני מרגיש צורך בעזרה”**, **”חשוב לי שתשמע אותי”**.

הז”ל מלמדים שמשה רבנו הגיע למעמד הזה מתוך כעס ותסכול על עם ישראל. מכאן אנו לומדים עד כמה מצב פנימי משפיע על הדרך שבה אדם מדבר ופועל. **כאשר אדם נמצא בכעס, גם הדיבור שלו עלול להפוך למכה**. גם זאת התורה משאירה לנו גם מסר של תקווה.

עם סלע שנראה אטום יכול להוציא מים חיים, וגם לב שנראה סגור יכול להיפתח כאשר פונים אליו בדרך של כבוד, סבלנות והקשבה אמיתית.

בשבת הקרובה נוכל לקחת איתנו מחשבה פשוטה אך עמוקה.

באילו מקומות בבית אנחנו בוחרים לדבר, ובאילו מקומות אנחנו נוטים להכות במילים. כמה כוח יש לדיבור רגוע שמבקש חיבור ולא ניצחון.

יהי רצון שזוכה להרבות בדיבור טוב, להניח את המטה בצד, ולבנות את בתינו על יסודות של אהבה, הקשבה ושלוש.

שבת שלום ומבורך!

הרב שלמה דוידי הי”ו
יועץ נישואין ומשפחה

ממקום של אהבה

וְרַד - המוקֶרֶת - עסוקה היתה בשיחה עם אלמונית ונאוה עמדה לה בצד, חיכתה לתורה במעט מאוד סבלנות. כעבור דקות התפנתה וְרַד לנאוה, בהתנצלות: "את יודעת על מה נסובה שיחתנו? רחל, זו האישה הצדקנית שראית אותה בשיחתנו, דיברה על ליבי שאדליק נרות שבת. מה אומר לך? הנושא כל כך לא קל ליי" – היא נאנחה.

וְרַד! נרות שבת?! האם הדלקת נרות היא משימה כה כבדה לבת ישראל? הרי היא נראית כאחת שכן שומרת במידת מה על מצוות ה'...

וְרַד המשיכה לספר: "הכל אני שומרת: מצוות הבית, תפילה, כשרות, שבת אצלי היא שבת! שולחן ערוך, דגים, מרק, חלות ומה לא? אך עם הדלקת נרות קשה לי. לפני זמן רב כשאמי העזירה, נהגה להדליק נרות, כמו מלכה היא עמדה מול נרותיה והתמוגגה בכי".

"תמיד היא אהבה את השבת ובמיוחד חיבבה את הדלקת הנרות. היא עמדה והתפללה בתחנונים. לימים, כשגברתי אבי נפטר והבדידות גרמה לה קירבה כה עזה לאביה שבשמים. כמה אהבנו לשבת יחד בשבת, לבושות חגיגות, שלובות זרוע, אמא ואני, ולשיר יחד את "לכה דודי"... עד שהגיע יום מר לפני כעשור. לאמא היו מחושים שונים, ואבחנו אצלה את המחלה שהיתה בשלביה המאוחרים. היה זה ביום שישי ישבתי שפופה ליד אמא שהיתה מחוברת לאינספור מכשירים. כשהשעון צלצל והיא ידעה שהגיע זמן הדלקת הנרות, ניצתו עיניה כשתי אבוקות. בכוחותיה הדלים היא ביקשה שאביא לה זוג נרות. אור מיוחד עטו פניה, זרח בהם נוגה של שבת.

רצתי לחפש לה נרות. כשחזרתי כעבור חמש דקות, נשארתי מאובנת במפתן החדר: עיניה עצומות, חיוך שבתי מלא שלווה נח על פניה - לקח לי זמן לקלוט שהיא כבר לא איתי. ולעולם לא תחזור" - קולה של ורד התרסק, קשה לה לחזור לאותם ימים.

"את יודעת מה זה להיות יתומה? לאבד הורים בגיל שאני איבדתי? ולכן מני אז, כל כך קשה לי להדליק נרות שבת! תמונות מהעבר באות, צפות ומציפות, וליבי בוכה. גם בעלי מדרבן אותי. היו פעמים שהדלקתי נרות, כל פעם לזכות מישהו, אך זה קשה, כל פעם מחדש".

תמונה מזוהר הצטיירה בדמיונה של נאוה. שולחן ערוך, צלחות, סכ"ם, גביע נוצץ, חלות מכוסות מפית רקומה, אך... ילדים אין. שלהבות לא מרצדות בו... כמה עצוב! רעיון נועז מעט עלה בראשה, ומיד ביטאה אותו בקול: "אולי, בנוסף לרחל שהיתה כאן, אתקשר אליך גם אני, ואזכיר לך להדליק נרות?" מקווה בכל ליבי שאני לא נשמעת נדונקית מדי" אמרה נאוה.

התרגשות שטפה את ורד, "אההה... אולי טובות השתיים מן האחת?"

ורד רשמה את מספר הטלפון והעבירה אותה לנאוה, ואז כמו פשטה עליה מבוכה, וצבעה את פניה בארגמן עז.

"ובכן... נסחפנו מעט, מה בעצם רצית לקנות?"

שתי דקות של נחיתה לקרקע המציאות, ונאוה נזכרת במטרת בואה. (מטרת בואך? ימים יגידו...) "אה... רציתי צמח חמוד, מלבלב, מתנתת יום הולדת לילדיה קרובה".

כעבור דקות יצאה ובידיה עציץ פורח עם סרט מסתלסל ופתקית קטנה עליה המספר האישי של ורד.

רדפו הימים אחד את השני וחלפו בינך חמש שנים... ועדיין נאוה ובעלה זוג צעיר... וללא ילדים...

ערב שבת עם ניחוח עמוק של חלות וברקע מתנגן השיר מלא המיסופים של הרחיק ר' אהרן מקרלין: "שבת קודש, שבת קודש, נפשי חולת אהבתך..." המיה שבתית מטפסת מעלה מעלה, שיר שבא ממקום של אהבה.

נאוה החליטה להיות נחושה הפעם. "כן! למרות ההיסוס אתקשר לְרַד בכל זאת. מה אגיד לה? הקב"ה כבר ישים מילים בפיי". נשאה תפילה קצרה, מצאה את הפתקית וחייגה את המספר של ורד. "שלום, ורד?"

"כן", הקול קצר רוח וחסר סבלנות "סליחה, אך הגעת אלי לא בזמן הנכון". "מתי אוכל לשוחח איתך?"

"ביום ראשון. שלום ולהתראות". טריקה.

אכזבה שיפדה אותה אך החליטה בכל זאת להתקשר בשנית. "אנסה פעם נוספת, לא אתן לסיכוי לגווע, רק שתראה שוב את המספר שלי על הצג המזוהר, ואנתק".

אמרה ועשתה. "הָיָה נָא עִם פִּיפוּת שְׁלוּחֵי עֵמֶךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַיּוֹרֵם מִה שִׂיאֲמָרוֹ...". "שלום". "הגעתי לורד, מחנות הפרחים גבעולים?" "כן. ואני מצטער שדיברתי איתך כך, הייתי עסוקה מכדי לענות לך באריכות".

"זה בסדר אומרת נאוה, אך התקשרתי אליך לא בקשר לענייני העבודה". "אה, כך? לא הבנתי את זה קודם".

"ובכן, שמי נאוה רייך, ביקרתי בחנות שלך. דיברנו... האם את זוכרת אותי?"

"זוכרת, יפה מצידיך שאת מתקשרת. ו... מה יש לך לומר?"

ריבנו של עולם בנתה אתחילה! לפתע, כמו נענתה תפילתה, חשה שמשמים ימנה את המילים. "שמעני ורד, חשבתי עליך הרבה, ונכנסת לי ללב, יש בדך טוהר יהודי שאין לכל אחד... וחשבתי, אני בטוחה בזה, שנרות השבת שאת מדליקה חשובות פי אלף משלי".

"לא בטוח", מנסה לבטל. "אני בטוחה בזה, כי מצוה הבאה בקושי, יקרה הרבה יותר, ושכרה לא יסולא".

"זה בא אצלי ממקום של הרבה אהבה..."

"אין לי ספק, ובכן: רציתי ממך טובה אישית - זוהי סגולה עתיקה שנמסרה לי. רציתי לבקש ממך שתתפללי עלי בהדלקת הנרות - נאוה בת שולמית להיפקד בשורות טובות, ואין לי ספק שתפילתך תעשה משהו".

דמעות מתוקות מלוחות, החלו לגלוש החוצה, מבכות שנים של ריקנות, של ציפייה מייסרת.

"נאוה, יהיה לך ילד!" קולה של ורד נמלא רגש, "שנה הבאה ואת חובקת בן! מאחלת מעומק הלב, וגם אתפלל שיהיו לך בנים ובנות, ופרנסה והצלחה, שיהיה לך ה-כ-ל. "תודה ורד", מבעד לדמעות, "ורצונך שאבקש גם עליך?"

"כן, בקשי עלי, ורד בת מיכל, שאצלית, שאזכה לנחת מהילדים, שיהיה לי כל מה שיהודי צריך..."

התרגשות יהודית טהורה שטפה בחל של דמעות משני עברי הקו. מילים מקוטעות של פרידה. שבת שלום.

נאוה עמדה מול הנרות, פמוטות כסופים, זוג שלהבות עולות מעליהן, מהבהבות, לוחשות. דמעות רותחות קלחו מעיניה, סיפרו על חמש שנות ציפייה. ביקשו "ותן בנים ישרים וכשרים לאמתך, והעתר לה בהמון רחמין ואל תביישה, כי בדך חסיה נפשה... ענני ושמע תפילתי..."

לדמעות שפה משלהן. ורק בוראן ויוצרן מבין, ושומע ומקשיב וגם נותן.

"ריבוננו של עולם, תן לחברתי ורד בת מיכל שתאהב את מצוותיך, שתקיים באהבה ובשמחה את מצוות הדלקת נרות השבת, ונזכה כולנו לעובדך באמת".

אחר כך חשה נאוה כל כך מטוהרת ושלווה, כמו שלא היתה מימיה.

שמש לוהטת החלה אוספת את קרניה האחרונות, ליל שבת עוטף את היקום באלפי נגהות.

הפטיטו נרות השבת על נאוה, באהבה וברוך. ולחשו לה בבטחה: "קרובה ישועתך הפעם. יותר מתמיד".

ואכן תפילתה ותפילת ורד התקבלו ולאחר מספר חודשים היא מתקשרת לְרַד ומבשרת שהיא חובקת בן...

(מגזין "הבית שלנו")

משה רבינו ופרה אדומה

מצוות פרה אדומה היא חוק - איננה ניתנת להבנה. היחיד שיודע את טעמה הוא משה רבינו. האדם היחיד שלא היה בחטא העגל, הוא משה רבינו. הוא היה בשמיים בזמן עשיית העגל, ולכן, הוא זכה להבין טעמה של פרה אדומה. המדרש במדבר רבה, פרשה יט, אומר ו' מביא חיזוק למשה רבינו: "וַיִּקְחוּ אֵלָיְךָ פְּרָה אֲדָמָה". אָמַר רַבִּי יוֹסֵי בְרַבִּי חֲנִינְיָא דְרַמְזֵי שְׁכַל הַפְּרוֹת בְּטֻלוֹת וְשִׁלְדָה קִנְיָמָה. מִפְּרֵט הַמְהוּרָזִי אֵת תֵּשַׁע פְּרוֹת הָאֲדוּמוֹת שֶׁהָיוּ עֲכָשָׁיו: הָרֵאשׁוֹנָה עֲשָׂה מִשָּׁה, הַשְּׂנִייה עֲרָא, שְׁנַיִם עֲשָׂה שֶׁמֶן וְהַצְדִּיק, שְׁנַיִם עֲשָׂה יוֹחֵן כֶּהֵן גָּדוֹל, אֶחָד עֲשָׂה כֶּהֵן שֶׁנִּקְרָא אֱלִיהוּ וְאֶחָד כֶּהֵן שֶׁנִּקְרָא חֲנַמְלָה מִצְרִי, וְעוֹד כֶּהֵן גָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא יִשְׁמַעֵאל בֶּן פִּיאֲנִי. בְּכָל אַחַת מִשְׁמוֹנֵה הַפְּרוֹת הַנוֹסְפוֹת, מֵעֵבֶר לֹא שֶׁעֲשָׂה מִשָּׁה רַבִּינוּ, לְקוֹחַ מֵהַאֲפֵר שֶׁל הַפְּרָה שֶׁעֲשָׂה מִשָּׁה רַבִּינוּ, וְעֵרְבוּ בַתּוֹךְ שְׂמֹנֵה הַפְּרוֹת הַנוֹסְפוֹת, לְכֵן נֹאמַר: "וַיִּקְחוּ אֵלָיְךָ פְּרָה אֲדָמָה תַּמִּימָה". יוֹצֵא, בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַפְּרוֹת, יִשְׁנו חֶלֶק שֶׁקְשׁוֹר לְפִרְתּוֹ שֶׁל מִשָּׁה רַבִּינוּ.

בניד כשתילי זתים - חינוך

חינוך ילדים בעיקר בימי החופש

אנחנו אוהבים חיים. ולכן עיקר גדול הוא שמירה על החיים. במיוחד בימי החופש יש חובה לא ללכת למקומות מסוכנים. לא ללכת בלי מים או בלי לדעת את המסלול בדיוק. כל טיול בארץ ישראל הוא מצווה. קום התהלך בארץ. קונים אהבת הארץ, אבל כל זה לא שווה שום סיכון הכי קטן. בימי החופש צריך להזכיר כי עיקר חובת חינוך הילדים מוטלת על ההורים. בימי הלימודים, המורים בבית הספר ממלאים את שליחות ההורים. אבל בימי החופש השליחות הזו חוזרת אל ההורים. למצוא זמן לשבת ללמוד עם הילדים כחלק מזמני היום. להקפיד שיתפללו במנין ויסתובבו עם חברים טובים. שליחות זו היא "סור מרע וגם עשה טוב". (אורח חיים שנג) ואם הבן עובר איסור "אביו מצווה לגעור בו ולהפרישו". אי אפשר להשאיר את הילדים מול הפלאפון או הטלוויזיה. יש שם הרבה תומאה, תאוה, קנאה וכבוד.

כל הישועות והברכות למי שפחת אברהם ל' שתרמו לסעודה הרביעית בליון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת והצלחת כל ילדיהם חתניהם וכלותיהם, נכדיהם וכל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר יתגשמו משאלות טובה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם להבדיל לעיני רחל בת שמחה ז"ל	מרכות והצנחה למרים- היה בן שושן בת סוליקה זכות השיעור וקריאת התהילים לרפואתה והצלחת כל משפחתך שיתמלאו משאלות ליבם לטובה באושר לרפואת יוסף חיים בר שגית- אפרת ולרפואת דנה- חנה בת מרים- היה	מרכות ואיחולים עמית ומירית לריין לרגל הולדת הבת יהי רצון שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאח תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה נחת ושלווה ליגאל ועל לריין למאיר ואיילה חסיד	מרכות ואיחולים ניסים לעבדיו ורעייתו בהגיע נתנאל לטובות שיעלה במעלות התורה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו, יה"ר שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות נחת מיוצאי חלציהם	כל הישועות והברכות לניסים וטובה בכורי שתרמו לסעודה הרביעית בליון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת דוד בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לעיני יעקב בן אברהם ז"ל
ד"ר יוסף חיים אברהם מזל טוב ואיחולים לבניי יעקב ובהיה איתך שלום ועלמי ארץ עם מאי לנישואי ארץ עם מאי וכשר בישראל ועילה הקשר יפה ויונו להמשיך את מסורת הבית המפואר לעיני הונן עובדי הונן דוד נאה ומתקבל יזנו השנה לזוע קודש בר-קיימא	מרכות והצנחה אורן ואפרת פינטו שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לשנים רבות וטובות וירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.	מרכות והצנחה לליאור ואסתר שרעבי שתרמו לסעודה הרביעית בליון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה לרפואת אסתר בת חנה ולהצלחת כל ילדיהם	מרכות והצנחה דודי- בן מואי קריאת התהילים והשיעורים לרפואתו והצלחתו שיתבטלו מעליו כל הגזרות ויזכה לישועה ולרחמי שמיים. הציבור מתבקש לקרוא תהילים עבורו	מרכות והצנחה רפואה שלימה לטובה בכורי בת דבורה הקביה ישלח מזור ומרפא לרבי אריה ורבי גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים

מרכות והצנחה לאריה ורחמה ללרי שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, שנים רבות וטובות וירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.	מרכות והצנחה בני ואביגיל יעקב על הסיוע לזיווג הרבים, שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו משאלות ליבם לטובה ובכל מילי דמיטב, שייזכו לשנים רבות וטובות.	מרכות והצנחה ישראל צברי בן יחיאל-יהודה שזיכה בבריאות ונהורא מעליה בפרנסה טובה, אריכות ימים ושנים באושר בטוב ובנעימות ולשנים רבות הוא וכל משפחתו.	פסוקי שמחת סדר "מקדשי שלשית" בכל שבת קודש בשעה 30: 14 מתקיים בבית המדרש "נחל ליאור" לימוד עם אברכים מתוך עמל התורה במסירות נפש וקדושה של שבת קודש. לעיני פורטונה בת חנונה ז"ל יש אפשרות להקדיש הלימוד לרפואה והצלחה, זיווג ופרנסה וזכות הלימוד ועמוד לבם. דוד : 055-6709556	לעיני הצנועה והענוה רחל אבינו בת שמחה ז"ל ח' תמוז פקידת שנתה לעיני הצנועה והענוה חנה דמתי בת גול ז"ל ויעקב שיחיה ח' תמוז פקידת שנתה לעיני הצנועה והענוה מרדכי אמונה בת גול ז"ל ויעקב שיחיה ח' תמוז פקידת שנתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- : שלמה לארי בן מרים היינו הרב ניסן ישראל בן חנה מנב"ת ישראל פרגי רפאל בן מרים היינו נהיית ישראל בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הויג בת מרים מנב"ת יפה צברי בת ריחן-רחל מנב"ת שיגיא שרעבי בן אריה ואורית מנב"ת סימה טסה בת מרגלית מנב"ת	אברהם- יגל בן רעות היינו יוסף אהרוני בן ביבי היינו דוד דודי בן נרגס הזכירה היינו שמואל זודי בן ביבי היינו עדנה מוסאי בת איריס מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת שמואל נסימי בן חנה היינו דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת בהטרי ארשאבן בת נוצר מנב"ת דינה לורי בת סולטנה מנב"ת	לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה דינה מאנדי בת חנה ואיוו ז"ל אסתר אהרוני בת גורו ויששכר ז"ל אליהו שלומי בן מורווי ויוסף ז"ל יהודה ברוס בן אליאס ומרדכי ז"ל אמיליה מנטין בת ברוכסה ואברהם ז"ל יעקוטה כהן בת מישה ז"ל	מרכות והצנחה מרכות והצנחה לרפואתה והצלחת כל משפחתך שיתמלאו ליבם לטובה באושר ופרנסה טובה, בריאות נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.